

Nieuwsbrief april 2011

In de vorige nieuwsbrief schreven we over de flinke vooruitgang van de bouw. Die vooruitgang heeft zich afgelopen maand zeker voortgezet want de school heeft inmiddels zijn eerste deur geopend! Zelf wonen we ondertussen ook in ons huis (wel nog enkele maanden zonder electriciteit) en de oogst kan worden binnengehaald want de grote regens zijn voorbij...

Arthur nursery school opent zijn eerste deur!

Dinsdag 26 april was het eindelijk zover. De vloer van de kerk werd geruimd voor een leuk en fris uitziend klaslokaal. De weken ervoor hadden we onze artistieke talenten

losgelaten op de muren, met een leuk resultaat tot gevolg. Wat kwamen er veel kinderen en volwassenen kijken terwijl we aan het schilderen waren. Een opgeleurd klaslokaal zie je anders niet zo gauw in Malawi!

De eerste dagen waren de kleuters toch nog wel een beetje stil, onder de indruk van 'de blanken'. Maar aan het eind van de week waren ze toch al heel wat meer op hun gemak. Dat het voor ons een enorme uitdaging wordt om er een goeddraaiende school van te maken werd deze week extra duidelijk. Er is veel werk aan de winkel!

Momenteel zitten de 52 kinderen nog samen in één lokaal met hun 'madam' Ethel.

Afgelopen week haalden we dagelijks groepjes kinderen uit de klas om een activiteitje mee te doen en een beetje te leren kennen. Alles is nieuw en moet worden voorgedaan; leren spelen met duplo bijvoorbeeld. Wat voelen we ons soms al een beetje trots op de kinderen als ze nu uit zichzelf een toren beginnen te bouwen, enkele kriskraslijnen op papier krijgen of een puzzelstukje kunnen passen.

We merkten ook nog maar eens hoe weinig ze eigenlijk leren van het onderwijs dat ze nu krijgen. Het alfabet, de cijfers en de vormen kunnen worden opgedreund, maar de kinderen hebben geen enkel besef waarover ze het hebben. Laat je een cirkel zien, dan zeggen ze braaf na 'circle' en dreunen onmiddellijk de rest van het aangeleerde rijtje op: rectangle, hart, square, diamond, star, oval, stripes,...

We zien zoveel dingen die we graag willen helpen veranderen of ontwikkelen. Maar het wordt een lang proces, met prioriteiten. Eén van die prioriteiten wordt toch wel de veiligheid van de kinderen... Nu lopen er veel kinderen van 3, 4 of 5 jaar alleen langs de grote baan naar huis. Onvoorstelbaar.

Vanaf volgende week krijgen de kinderen 's ochtends pap van maïsmeel, bruine bonen en pinda's; zo eten ze toch dagelijks zeker één

voedzame maaltijd. Dit zal een grote trekpleister zijn voor ouders om hun kind naar school te sturen. Toch willen we wachten tot september om nieuwe leerlingen aan te nemen, zodat we eerst de kans krijgen om een goede start te maken.

We hopen snel een tweede persoon in dienst te nemen zodat we in eerste instantie twee leerkrachten kunnen opleiden en begeleiden en dan later een derde erbij.

Verloop van de bouw

Al zijn we dan al wel in de school gestart, de bouw is nog niet helemaal voltooid. Bij het hoofgebouw ontbreekt nog de tussenwand tussen het tweede en derde lokaal. We hadden gekozen voor een verwijderbare wand zodat de twee lokalen samen als een hal verhuurd kunnen worden voor vergaderingen ed. Zo zal de school zichzelf later deels kunnen financieren.

Daarnaast worden momenteel de keuken en toiletjes gebouwd. Het ziet er naar uit dat in mei alles wordt afgerond.

Regen, regen...

De grote regens lopen op hun eind. In delen van het land hebben de buien voor grote problemen gezorgd. In Karonga kwam het water zelfs tot aan de ramen en zijn enkele kinderen verdronken. Rivieren liepen over, dorpen waren soms een grote modderpoel, moeilijk te bewandelen.

Tussen de regens door waren er hete dagen, heter dan normaal in dit seizoen. De meeste gewassen op het land konden goed groeien, maar we zien ook veel dorre maïsvelden waar de oogst dus mislukt is. Wij zijn een middagje mee het land op geweest om te helpen bij het plukken van pinda's... en kwamen zelf met een grote zak thuis. Hoe arm ook, mensen willen ons zo graag wat geven.

**Eind juli zal de school officieel geopend worden.
Dit belooft een grote happening te worden.
Natuurlijk zijn jullie allemaal van harte welkom!**